

Beviset på Bibelen

HERBERT W. ARMSTRONG

Beviset på BIBELEN

AV HERBERT W. ARMSTRONG

Dette heftet er ikke til salgs.
Det er en gratis opplysningstjeneste
i offentlighetens interesse, utgitt av
Philadelphia Church of God.

© 2012, Philadelphia Church of God
Ettertrykk forbudt

Trykket i De forente stater
Hvis ikke annet er nevnt, er Bibelsitatene
fra Norsk Bibel A/S, 1988

Hvorfor er verdens best-salgende bok
dypt respektert av noen, i passivt vanry
hos andre, og forstått av praktisk talt ingen?

HVORFOR EN BOK MED MYSTERIER SOM DET SER UT til at ingen kjenner? Hvorfor er de mange kristne kirkene uenige om hva Bibelen sier?

Har du noen gang BEVIST, slik Boka selv påstår, om den er det autoritative Ordet til Skaperen Gud? Snarere, har du ikke simpelthen antatt, fra det du har hørt, lest eller blitt lært, at den enten er autentisk, eller ellers de religiøse skriftene til en liten jødisk rase fra oldtida, som famlet i et mørke av menneskelig uvitenhet og overtro, mens de prøvde å utvikle et Gudsbegrep?

Hvis du har college eller universitetsutdanning, har du uten tvil blitt lært at menneskeheten hadde sitt opphav i den teoretiske prosessen som kalles utvikling. Men de lærde i denne verden har, i nesten alle tilfeller, bare blitt lært en side av emnet om opprinnelser—utviklingslæren. På den motsatte siden, har flesteparten av de som mangler høyere utdanning, i for eksempel «Bibelbeltet» i De forente stater, bare blitt lært, og har akseptert uten BEVIS, læren om at Bibelen virkelig er det sanne Ordet til Gud.

En verdensberømt evangelist har bekjent offentlig at han godtok Bibelens autoritet, uten å ha sett det bevist. Selv om han ikke hadde sett noe virkelig bevis på at Bibelen er det

autentiske Ordet til Gud, hadde han bestemt seg for å godta den som en slik, bare ut av tro. Men Bibelen siterer Gud som sier: «Prøv meg på denne måten ...» og igjen: «Bevis alle ting.» Denne evangelisten aksepterte tydeligvis Bibelens autoritet fordi han hadde «akseptert Kristus» og på samme tid blindt akseptert det disse menneskene, som ledet ham til denne aksepteringa av Kristus, selv hadde akseptert.

Er det ikke på tide—og poenget med rasjonell visdom—at du BEVISER dette spørsmålet en gang for alle? Fordi, HVIS Bibelen faktisk er det inspirerte, autentiske Ordet til en levende, allvitende, allmektig Gud, da vil evigheten din bli dømt etter den.

JEG STO OVERFOR DETTE SAMME SPØRSMÅLET

I året 1926, i en alder av 34, sto jeg personlig overfor dette spørsmålet. Jeg ble utfordret både om utviklingslæren, og troen på Gud og Bibelen. Jeg ble brakt til å innse at jeg simpelthen hadde antatt, uten bevis, at Skaperen Gud eksisterte, og at utvikling ikke var den rette forklaringa på tilblivelse. Både ekteskapet mitt og forretningslivet mitt sto på spill.

Jeg innså at jeg ikke hadde gjort noen grundige studier, eller utforsket noen av sidene på spørsmålet. Det var mye som sto på spill. Jeg gravde dypt inn i det alvorligste studiet og den grundigste etterforskninga i mitt liv. Først studerte jeg inngående verkene til Darwin, Haeckel, Huxley, Vogt og Chamberlin, og til og med Lamarck før Darwin. Verkene deres var lærde, tankevekkende, skjønt teoretiske, og snart var hodet mitt fullstendig fullt. Jeg følte at de mentale fundamenteringene mine gled bort. Jeg var forvirret. Jeg innså at, selv om jeg hadde blitt oppdratt i en familie som hadde vært av protestantisk tro for generasjoner, hadde jeg simpelthen ANTATT, på grunn av søndagsskole oppdragelsen, at Gud eksisterte. Nå virket det innlysende, HVIS utviklingslæren var sann, var Guds eksistens en myte. Jeg måtte bli sikker. Jeg kunne ikke lenger bare anta det skjodeslig.

På den ene side rystet studiene i utviklingslære troen min på Gud og Bibelen. Men i studiene av H.G. Wells' bok *The Outline of History*, la jeg merke til slike uttalelser i aksepteringa av utviklingsteorien som: «Naturvitenskapelig har men-

nesker drøftet muligheten for liv ...» men der peker bare på usikre muligheter. «De tar under overveielse» slik og således. «Astronomer gir oss overbevisende grunner for å anta ...» «Vi vet ikke hvordan liv oppsto på Jorda.» «Sannsynligvis var de tidligste formene for liv ...» «De må ha kommet til syne ...» «Spekulasjoner om geologisk tid avviker enormt ...» «Det synes å være ...» «De første gelelignende begynnelse til liv må ha omkommet ...»

Jeg var forbløffet! Her er en godkjent bok som er basert på utviklingslæren. Men uttrykkene som «mulighet,» «de anser,» «overbevisende grunner for å anta,» «vi vet ikke,» «sannsynligvis,» «de må ha,» «spekulasjoner om» finnes i overflod. Det ser ut som om herr Wells og vitenskapsmennene ikke er SIKRE!

Deretter undersøkte jeg Bibelen nærmere, som er i vanry hos de som tror det de kan anta, det de ikke vet, det som godt kunne ha vært, osv., og i Bibelen fant jeg bestemte, positive uttalelser uttrykt med AUTORITET. For eksempel, i 1 Mosebok 1:1: «I begynnelsen skapte Gud himmelen[e] og jorden.» Ikke «kan ha skapt.» Eller «vi vet ikke hvordan jorda ble til.» Ikke «vi kan nok gå ut fra.» Ingen teorier. Bare den autoritative, positive meddelelsen, «Gud skapte ...» Så i vers 3: «Da sa Gud: Bli lys! Og det ble lys.» Ikke noe «kanskje,» ikke «vi kan godt anta,» men «... det ble lys.» En bestemt, positiv erklæring med AUTORITET. Gjennom hele Bibelen fant jeg at den var POSITIV, bestemt og autoritativ! Bibelen hevder å være Guds SIKRE Ord. Ikke noe usikkert! Den er ikke spekulativ!

Så i kapittelet dens om opprinnelse, i 1 Mosebok, forklarer den bestemt med autoritet hvordan mennesket oppsto, hvordan det første mennesket tok en avgjørelse som menneskenes sivilisasjon har blitt bygd på—og den gir den eneste mulige forklaringa på hvorfor vi i dag lever i en verden med ærefryktinngytende materialistisk fremgang og utførelse, paradoksalt med forferdelige og økende onder. Utviklingslæren kan ikke gi noen forklaring eller løsning. Bibelen har begge deler.

Utviklingslæren gir ingen forklaring på hvorfor mennesker eksisterer på Jorda—om det nåværende paradokset med økende onder i følge med en ærefryktinngytende fremgang—ikke noe håp for framtida til en verden som faller fra hverandre, i ferd med å ødelegge seg selv med kjernefysiske masseødeleg-

gelsesvåpen. Ingen forklaring på årsaken til de forferdelige ondene og den håpløse framtida som så mange ungdommer står ansikt til ansikt med i dag. Bibelen forklarer alt sammen. Den åpenbarer årsakene, de nåværende virkningene, og den enorme HENSIKTEN som blir utarbeidet her nede.

Ja, men hvordan VET vi, bestemt, om Bibelens åpenbaringer faktisk er SANNE? Jeg personlig, måtte bli SIKKER. Jeg beviste Guds eksistens, til min egen tilfredsstillelse, og jeg BEVISTE Bibelens gyldighet og autoritet. Det var ubeskrivelig tilfredsstilende for meg. Men DU! Du har ditt eget sinn. Du vil bli holdt ansvarlig for hvordan du analyserer den. Det er ditt problem og ikke mitt. Jeg kan bare dele det jeg har lært og bevist med deg, og du må ta ansvaret for DINE egne beslutninger.

DEN TØR Å FORUTSI FRAMTIDA!

Her er en bok—Den hellige Bibelen—som tør å skrive ut den framtidige historien til denne verden, på forhånd—som tør å profetere om hva som faktisk vil skje innen noen få år, med bestemte nasjoner, inkludert Russland, Det britiske samveldet, Kina, De forente stater, Italia, Tyrkia, Etiopia, og mange andre nasjoner—de fleste av de større nasjonene i denne verden.

Men *ville du tro det* hvis jeg fortalte deg hva denne boka forutsier? Hvis jeg fortalte deg hva den forutsier om din nasjon? Ville du tro på det?

Du vet, vi har kommet bort fra å tro at Bibelen mener det den sier. Vi er kanskje ikke ATEISTER. Kanskje *latterliggjør* vi ikke Den Hellige Bibelen. Men vi lever nå i en SKEPTISK tid. Vi lever i en tid full av tvil.

De fleste mennesker med høyere utdanning, og vitenskapsmenn, *antar* at Bibelen *ikke* er den ufeilbare åpenbaringen til en overnaturlig Gud, og de *antar* dette UTEN VITENSKAPELIG BEVIS, som de forlanger når det gjelder materielle spørsmål.

De fleste troende fundamentalister *antar*, bare av tro, *uten noen gang å ha sett bevis*, at Den Hellige Bibelen er Guds sanne Ord.

Det er veldig få som har stoppet opp for å bevise om Bibelen faktisk er, eller ikke er, Guds inspirerte Ord. Det er veldig få som virkelig FRYKTER det den sier, eller ser på den som at den har VIRKELIG AUTORITET.

HVORDAN KUNNE DU BEVISE DEN?

Noen ser ut til å tro at Jesus' mirakler ble nedskrevet for å *bevise* den guddommelige messiasverdigheten. Men skeptikerne tror ikke at disse miraklene noensinne skjedde.

Noen vil si at *besvarte bøtter* er beviset på inspirasjon. Men skeptikeren har ikke hatt noen *besvarte* bøtter. Han tror heller ikke at *noen* ANDRE har hatt det.

Det er, imidlertid, en kilde med *uimotsigelig* BEVIS!

Bibelen selv påstår at den er den ufeilbarlige, guddommelige åpenbaringen av sannhet, åpenbart av den sanne Skaperen og guddommelige Herskeren over hele universet. I Bibelen din, *blir En sitert*, som påstår at HAN er Gud, som snakker i egen høye person, som sier at Han kan opprette og ødelegge nasjoner, kan sette ut i livet dommene Sine over tusenvis av år, og hevder at Han kan forutsi framtida til byer og imperier, men at *ikke noe* MENNESKE kan gjøre det.

HÅNE SKEPTIKERNE

HVEM ER *dette*, som det siteres at sier: «... Jeg er Gud, og det er ingen som jeg, jeg som fra begynnelse forkynner enden, og fra fordums tid det som ikke er skjedd. Det er jeg som sier: Mitt råd skal bli fullbyrdet»? En blir sitert som sier akkurat disse Orda i Jesaja 46:9-10.

Hvem er dette som hevder å forutsi framtida? Er det bare et eller annet oldtidsmenneske uten makt til å godtgjøre skrytet sitt, som skrev *denne* bitende utfordringen til skeptikere, nedtegnet i Jesaja 41:21-24?—«Kom hit med deres sak, sier Herren. Kom fram med deres bevisgrunner, sier Jakobs konge.»

Ja, *fremsett BEVISENE dine!* «La dem komme fram med dem og kunngjøre for oss det som *skal hende!* Fortell oss om de tidligere ting, så vi kan legge merke til det og lære utfallet å kjenne! Eller la oss få høre *de ting* som SKAL SKJE! Kunngjør hva som skal komme heretter, så vi kan vite at dere er guder! Ja, gjør noe godt eller noe ondt, så vi med undring kan se det alle sammen! Se, *dere* er intet, og deres gjerning er ingenting!»

Dette er en hån fra den Ene som blir *sitert* å være Gud, og sitert i egen høye person, som håner skeptikerne og sier: «Hvorfor, *du* er ingenting i det hele tatt. Kom an! La oss få høre

argumentene dine så vi kan se etter hvordan det går. Forutsi hva som skal skje i framtida, og la oss vente og se om *du* kan forutsi det. Har *du* makt til å få det til å skje? Er du en Gud? Styrer *du* universet? Kan du *opprette* og ødelegge nasjoner? Kan du avsi en dom eller et dekret over en nasjon, og *få det til å skje*? *Det* er Bibelens Guds hån til tvileren.

PROFETI ER ET BEVIS PÅ GUD

Hvis En, i Bibelen, som snakker og hevder å være Gud, kan gjøre profetier og fortelle hva som kommer til å skje i framtida med nasjoner, med byer, med imperier, og hvis det da faktisk skjer *i hvert eneste tilfelle*, og uten en bom, vil du vite *at det* var en virkelig Gud som talte.

Men, hvis det var en eller annen person som skrev dette, *et menneske i kjøtt og blod* som skrev i uvitenhet, famlende i overtro, storskrytende, og hevder at han kunne forutsi hva som ville skje med stolte byer, med nasjoner, med store imperier, og det så aldri skjer, ville du vite at *det* mennesket bare skrev eventyr *ut ifra sin egen fantasi*.

Ja, *profeti er et bevis på Gud, et bevis* på den guddommelige åpenbaringen i Bibelen. Profeti er en hånende utfordring som skeptikeren *våger å ikke akseptere!*

Historien viser at den menneskelige sivilisasjonen begynte med utviklingen av noen få enkelte byer—Babylon, Ninive og andre. Disse by-statene utviklet seg til de tidligste nasjonene—Assyria, Egypt, Israel, Fønikia, Kaldea, osv. Så, rundt det sjuende århundret f. Kr., ble det første imperiet dannet i oldtida av kong Nebukadnesar av Babylon—Kaldeerriket. Rundt 604-585 f. Kr. invaderte de kaldeiske hærene landet Judea og tok jødene til fange. Blant disse jødiske fangene, som ble flyttet fra landet sitt og deportert til Babylon og Kaldea, var en veldig brilliant jødisk unggutt kalt Daniel.

PROFETI ANGÅENDE JUDA

Det er en profeti som handler om det jødiske folket, at de ville bli invadert og beseiret, drevet ut av sitt eget land, og ville bli straffet for en periode av 2520 år. (Se 3 Mosebok 26:14-39 og, for fullstendig forklaring, skriv etter den gratis boka vår *De*

forente stater og Britannia i profetiene.) Sett nå dette sammen med andre profetier som Haggai 2:20-22. Nøyaktig 2520 år fra den tida de ble invadert og landet Palestina ble gitt til kong Nebukadnesar i 604 f. Kr., tok, akkurat den nasjonen som det landet var overdratt til av Gud den Allmektige, det i besittelse.

Den nasjonen var ikke det jødiske folket, men folket med fødselsretten som stammet fra Abraham. Fødselsrett betyr rettighet av fødsel, og inkluderer besittelsen av landet, det er, det inkluderer materielle resurser og besittelser. Besittelsen av det landet som Gud lovet til Abraham, ble gitt videre til Isak, Abrahams sønn, og deretter til Jakob. Og Jakob, like før han døde, og da øynene hans var så sløret av alderdom at han ikke kunne se, rakte ut og overdro den samme fødselsretten, inkludert besittelsen av landet Palestina, ikke til Juda, faren til jødene, men til Efraim, og sammen med ham broren hans, Manasse, begge to sønner av Josef.

Josef var en av de 12 sønnene til patriarken Jakob i oldtida, som ble gitt et annet navn, Israel. Vanligvis hører du ikke om noen stamme til Josef, fordi Josef ble gitt en dobbelt porsjon. Og de to sønnene hans, Efraim og Manasse, ble til en stamme hver. Og når navnet Josef blir brukt nå og da, inkluderer det de to stammene.

HVORDAN PROFETIEN BLE OPPFYLT

Efraim ble gjort til den fremste fødselsrettsinnehaveren. Og så, 2520 år fra 604 f. Kr., skulle Efraim ta tilbake Palestina. Når vi regner 2520 år fra 604 f. Kr. bringer det oss til 1917 e. Kr.

Når det kommer til å omdanne tid og komme ned til en eksakt dag i året 2520 år, etter at Nebukadnesar kom ned til Jerusalem og Palestina overga seg til ham, gir Bibelen oss datoene uttrykt i den hebraiske kalenderen. Den kalenderen er satt opp i henhold til ny-månene, og der hver måned teller 30 eller 29 dager. I dag lever vi under det som vi kaller den romerske kalenderen, eller som den ble ubetydelig forandret av pave Gregory, den gregorianske kalenderen. I virkeligheten er det en hedensk romersk kalender. Den romerske kalenderen er alt de fleste av oss kjenner til, fordi vi har blitt født inn i en verden som bruker den kalenderen og ingen andre.

En bestemt dato i henhold til den hebraiske kalenderen vil falle sammen med en bestemt dato i den romerske kalenderen et år, men neste år vil den være rundt 11 dager tidligere, eller kanskje 18 dager senere i det året, fordi den hebraiske kalenderen—noen ganger kalt Den hellige kalenderen, som kom fra Gud—er i henhold til månen og går i 19-årige kretsløp. I kontrast ble den romerske kalenderen satt sammen av menn som prøvde å få den til å komme ut rett hvert år, og de har aldri vært i stand til å få den til å gjøre det!

Så, når det kommer til å omdanne en bestemt profetert dato som er nedtegnet i den hebraiske kalenderen (i dette tilfellet den 24de dagen i den niende måneden—se Haggai 2:20-22) til en dato i 1917 i henhold til den romerske kalenderen, tar det noe bestrebelse å finne ut av det. Jeg fant ut at denne hebraiske datoen korresponderte til 9de desember, 1917, som var 2520 år fra den tida da Nebukadnesar aksepterte den formelle overgivelsen av jødene i 604 f. Kr.

Jeg så og fant ut at tyrkerne, som er hedninger, selv om de delvis stammer fra Esau, Jakobs bror, eide Palestina i 1917. Husk at i oldtida innehadde Esau førstefødselsretten fra Abraham gjennom Isak, men solgte den for en bolle med rød suppe da han var sulten. Tyrkerne overga Palestina til britene, på, hvilken dato? Jeg hadde hørt, og det hadde vært publisert, at datoen var 11te desember, 1917. Etter videre undersøkelser fant jeg ut at 11te desember, 1917, bare var den datoen som General Allenby og hæren hans, gjorde sin triumferende marsj inn i byen Jerusalem. Men det var to dager tidligere, den 9de desember, at tyrkerne overga seg.

Den profetien ble oppfylt ned til presis denne dagen, 9de desember. Og det var på den tilsvarende datoen, i 604 f. Kr., 2520 år tidligere, seks århundrer før fødselen til Kristus, at jødene formelt overga Jerusalem og Palestina til hedningene fra Babylon. Gud den Allmektige har vært i stand til å holde profetiene Sine.

(For bevis på hvem som er førstefødselsrettsfolket i profetiene, se i den gratis boka vår *De forente stater og Britannia i profetiene*.)

På dette tidspunktet ønsker jeg å gi deg en profeti fra Daniels bok, som i seg selv er et av de sterkeste bevisene på inspirasjonen av Bibelen.

ÅPENBART TIL DANIEL

Denne profetien ble skrevet omtrent 500 år før Kristus ble født. Kunne noe menneske ha skrevet denne profetien og fått den til å skje? Kunne noe menneske i forveien forutse at begivenhetene i denne profetien ville skje? Denne profetien begynner 500 år før Kristus og fortsetter opp til vår tid og inn i den nærmeste framtida. Så la oss fortsette med profetien.

Daniel var en av fire ekstraordinære, intelligente og briljante jødiske unggutter blant de jødiske fangene. Disse fire guttene var stasjonert i palasset til kong Nebukadnesar av Kaldeerriket, i trening for spesielle oppgaver i den babylonske regjeringa. Daniel var en profet som hadde blitt gitt spesiell forståelse om visjoner og drømmer (Daniel 1:17).

Nebukadnesar var den første virkelige verdensherskeren. Han hadde beseiret et vidstrakt imperium, inkludert nasjonen Juda. Denne kongen hadde en drøm som var så imponerende, at den uroet ham—rørte ham med fryktelig bekymringer. Han krevde at magikerne, astrologene og trollmennene hans fortalte ham både *hva* han hadde drømt, og tydningen av drømmen. De kunne ikke. De var forvirret. Så ble Daniel brakt fram for kongen.

Daniel avviste at han hadde noe mer menneskelig evne enn de kaldeiske magikerne til å tyde drømmer. «Men,» sa han «det er en Gud i himmelen som åpenbarer hemmeligheter. Han har kunngjort kong Nebukadnesar hva som skal skje i de siste dager» (Daniel 2:28).

Først, Guds hensikt var å åpenbare til denne verdensherskende menneskekongen at det er en GUD i himmelen—at GUD ER DEN HØYESTE HERSKER over alle nasjoner, regjeringer og konger—at Gud styrer universet! Det var Gud som plasserte kjeruben Lucifer på en trone på Jorda, og Lucifer, som ble djevelen Satan, forblir på Jordas trone bare fordi Gud tillater det, og bare inntil Gud sender Jesus Kristus til å sitte på den tronen, når Han fjerner Satan. Denne kaldeiske kongen kjente bare til de mange hedenske demongudene. Han visste ingenting om den sanne *levende* ALLMEKTIGE Gud. Lik folk og herskere, selv i dag, visste han ikke at Gud er den levende, VIRKELIGE, aktive, STYRENDE OG REGJERENDE PERSONLIGHETEN som faktisk, og bokstavelig talt *regjerer* ikke bare det som er på Jorda, men HELE UNIVERSET!

Hele hensikten med denne DRØMMEN var å åpenbare GUDS REGJERING—*faktumet* at GUD STYRER—sannheten om GUDS RIKE—akkurat den samme tingen som er det ene, og *eneste* sanne EVANGELIET TIL JESUS KRISTUS! Og, for det andre, for å åpenbare—preservere i skrift for oss I DAG—hva som vil skje *i de siste dager*—tida som vi lever i, AKKURAT NÅ.

FOR OSS, I DAG!

Dette er ikke noen tørre, kjedelige, døde nedtegnelser for et folk for 2520 år siden. Dette er LEVENDE, MEKTIGE, STORE NYHETER for VÅRE DAGER! Det er *forhåndsnyheter* for oss, NÅ. Nyheter før det skjer—om den mest kolossale begivenheten i hele Jordas historie, som for visst vil skje *i din levetid*—allerede i løpet av de neste få åra!

Dette er DET SANNE EVANGELIET! Det er akkurat det evangeliet Kristus forkynnte! Det er beregnet for deg og meg I DAG! Det er viktig at du FORSTÅR!

Les, i din egen Bibel, Daniel 2, versene 28 til 35. I drømmen sin hadde kongen sett en enorm billedstøtte—større enn noe gudebilde eller statue som noensinne hadde blitt bygd av et menneske—så kolossal at den var skremmende, selv i en drøm. Dets hode var av fint gull, dets bryst og armer av sølv, buken og hoftene av kobber, beina av solid jern, og føttene av en blanding av jern og leire.

Det var et tidselement involvert. Nebukadnesar hadde sett det *inntil* en overnaturlig STEIN kom fra himmelen og traff billedstøtten på føttene dens. Da ble hele billedstøtten knust i små biter, og ble faktisk blåst bort av vinden—den forsvant! Deretter ekspanderte denne STEINEN mirakuløst og ble raskt til et stort FJELL—så stort at det fylte hele Jorda!

Hva betydde den? *Hadde* den noe mening? Ja, fordi dette var Guds verk. I motsetning til vanlige drømmer, var denne forårsaket av Gud for å bringe budskapet om Guds suverenitet til Nebukadnesar—og, fordi det er en del av Guds skrevne Ord til oss i dag—for å åpenbare viktige fakta om det SANNE EVANGELIET!

«Dette var drømmen,» sa Daniel (vers 36). «Nå skal vi si kongen hva den betyr.»

Så dette er GUDS tolkning. Det er absolutt *ikke* Herbert W. Armstrongs tolkning. Mennesker skulle aldri *tolke* Bibelen.

Bibelen gir oss GUDS EGEN TOLKNING! Her er den: «Konge, du er kongenes konge»—han var den første virkelige VERDENSHERSKEREN over et verdensrike!—«som himmelens Gud har gitt riket og makten og styrken og æren!» (vers 37). Gud åpenbarte Seg Selv for denne menneske—verdendiktatoren som Den MEST HØYESTE *Herskeren over alt*.

Folk i dag, lik denne kaldeiske kongen, synes ikke å tenke på Gud som HERSKER—en uforlignelig En som REGJERER—som er Overhodet for REGJERINGA. Den Evige åpenbarte Seg Selv gjennom Daniel til Nebukadnesar—og gjennom Bibelen *til deg og meg I DAG*—som en SUVEREN, ALLMEKTIG, REGJERENDE Gud som *må adlydes!*

«Du» fortsatte Daniel til denne menneske-keiseren, «er hodet av gull. Men etter deg skal det oppstå et annet RIKE, ringere enn ditt, og så et tredje RIKE, av kobber, som skal herske over hele jorden» (versene 38-39).

HVA ER ET RIKE?

Ta notis av dette! Dette snakker om RIKER. Det viser til riker *som styrer over mennesker på Jorda*. Det snakker om REGJERINGER! Det snakker ikke om overjordiske følelser «satt opp i menneskenes hjerter.» Det snakker ikke om kirker. Det snakker om den slags REGJERINGER som HERSKER og har AUTORITET over nasjoner med FOLK her på Jorda. Det er bokstavelig. Det er spesifikt. Det er ingen misforståelse her, om hva som menes med ordet *rike*.

Tolkningen er ingen misforståelse. GUD gir Sin egen tolkning gjennom profeten Daniel. Den store metall-bildestøtten representerer nasjonale og internasjonale REGJERINGER—virkelige, bokstavelige RIKER.

Den representerer en *rekkefølge* av *etterfølgende* verdensherskende regjeringer. Først var hodet av gull. Det representerte Nebukadnesar og hans rike—Kaldeerriket. *Etter* ham—senere, i tid—skulle det komme et andre, og deretter et tredje RIKE «som skal HERSKE over hele jorden»—*verdensriker!*

Deretter, vers 40, representerer beina av jern et *fjerde* verdensrike. Det skulle være *sterkt*, nettopp slik jern er sterkt—sterkere militært enn forgjengeren sin. Likevel, slik sølv er mindre verdt enn gull, kobber enn sølv, jern enn kobber, selv

om vært metall var hardere og sterkere, ville etterfølgerne forringes moralsk og åndelig. De to beina betydde at det fjerde riket ville bli delt.

Etter Kaldeerriket kom det enda større Perserriket, deretter Hellas og Det gresk-makedonske riket, og det fjerde, Romerriket. Det ble delt, med hovedstater i Roma og Konstantinopel.

Nå—vers 44! Les det! Finn fram Bibelen din! Se det med dine egne øyne i din egen Bibel. Her, i KLART SPRÅK, er Guds forklaring på hva GUDS RIKE er: «Og i disse kongers dager ...»—det snakkes her om de 10 tærne, dels av jern og dels av leire. Dette, ved å sette profetien i forbindelse med Daniel 7, og Åpenbaringen 13 og 17, viser til de nye DE FORENTE EUROPEISKE STATER, som *nå utformer seg*, ut av Det europeiske fellesmarkedet, rett foran øynene på deg! Åpenbaringen 17:12 gjør detaljen at det vil være en union av 10 KONGER ELLER RIKER som (Åpenbaringen 17:8) skal reise opp det gamle ROMERRIKET.

Så, merk deg dette *tidselementet* nøye! «[I] disse kongers dager»—i dagene til disse 10 nasjonene eller grupper av nasjoner, *I VÅR TID*, da Romerriket er reist opp for en kort tid—legg merke til hva som skal skje: «... vil himmelens Gud opprette et rike som i all evighet ikke skal ødelegges. ... Det skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det stå fast i evighet» (Daniel 2:44).

JA, I VÅR TID!

Nå har vi beskrevet FIRE universelle verdensriker her—de *eneste* fire som noen gang har eksistert! Åpenbaringen 13 og 17 viser at, etter fallet til det opprinnelige Romerriket, ville det komme 10 gjenoppvekninger—hvor en hedensk KIRKE ville herske over SJU av dem—«datteren» til oldtidas BABYLON—en kirke som hevdet å være kristen, men faktisk blir navngitt av Gud som «MYSTERIET, BABYLON den store—KJV»—eller, enklere: BABYLONSKE MYSTERIER!

Seks av disse har kommet og gått. Det sjuende er nå under utforming—den siste, endelige *korte* oppstandelsen av Romerriket ved 10 europeiske grupper eller nasjoner. Disse er åpenbart i Daniel 2 som de 10 tærne av jern blandet med leire.

I deres dager—og de skal bare vare veldig kort tid, sannsynligvis ikke mer enn to til tre-og-et-halvt år—SKAL HIMMELENS GUD SETTE OPP *ET RIKE* som aldri skal bli ødelagt.

Dette vil da, være GUDS RIKE!

Den profetien i Daniel 2, kombinert med de i Åpenbaringen 13 og 17, er alene overveldende BEVIS på Guds eksistens og autensitet og autoritet til Den Hellige Bibel.

Men det er mye mer som utgjør ubestridelige bevis.

DEN LENGSTE, MEST DETALJERTE PROFETIEN I BIBELEN

Deretter kommer vi til den detaljerte profetien i det 11te kapitlet i Daniel.

Det er en av de mest forbløffende profetiene i Bibelen. Den er mer spesifikk, og beskriver historiske detaljer, opp til nåtida, mer detaljert enn noen annen profeti. Det er den lengste profetien i Bibelen.

Innledninga finnes i det 10de kapitlet i Daniels bok. Profetien kommer til Daniel i det tredje regjeringsåret til Kyros, kongen i Perserriket (Daniel 10:1). En «mann,» tydeligvis erkeengelen Gabriel (Daniel 9:21), viser seg for Daniel, for å la han forstå hva som skal hende med Guds folk i disse nåværende «dagens ende» (Daniel 10:14).

Det første verset i det 11te kapitlet er en fortsettelse fra det siste verset i det 10de kapitlet. Engelen sier til Daniel: «... Se, ennå skal det komme tre konger over Persia, og den fjerde skal samle større rikdom enn dem alle. Når han har vunnet stor makt ved sin rikdom, skal han egge alle mot Grekenlands rike. Så skal det oppstå en veldig konge, han skal herske med stor makt og gjøre som han vil» (Daniel 11:2-3).

Faktisk var det 12 konger til i Perserriket, men bare de første fire som fulgte etter Kyros, var viktige for hensikten med denne profetien. De var Kambyses, pseudo-Smerdes, Darius og Xerxes. Det var den siste, Xerxes, som var den rikeste av alle og oppildnet til krig mot Hellas.

Deretter planla kong Phillip av Makedonia en stor krig for å beseire Perserriket, med en hær som for det meste besto av grekere. Han døde før planene hans var fullført. Men sønnen hans, Aleksander den store, tok over planene hans, og inva-

derte Persia. Han møtte den persiske hæren i slaget ved Issus, 333 f. Kr. (Daniel 8:2, 5-6). Deretter feide han inn i Egypt, og deretter til et endelig knusende nederlag for Perserriket i slaget ved Arbella, 331 f. Kr., hvorefter Aleksander marsjerte på en erobring hele veien til India, og ryddet alt foran seg av veien.

Legg merke til vers 4 i profetien: «Men så snart han har stått fram, skal hans rike brytes i stykker og deles etter de fire vindretningene under himmelen. Det skal ikke tilfalle hans etterkommere og ikke være så mektig som da han hersket—for hans rike skal bli revet opp og gå over til andre enn dem.»

Hvor forunderlig—hvor nøyaktig—det skjedde. Vi siterer fra en av de autoritative engelsk-språklige historiene som er publisert i det siste århundret, *A Manual of Ancient History* (Student Serier) av Rawlinson: «Revet uventet bort i sin tidlige manndoms livskraft [i sitt 33dje år, juni 323 f. Kr.] etterlot han [Aleksander] seg ingen arvinger, verken til sin makt eller til prosjektene sine.» Riket ble etterlatt uten leder og i forvirring, men ut av dette kom det fram fire divisjoner i år 301 f. Kr., akkurat som profetert, som et resultat av en oppdeling av riket i fire divisjoner ved Aleksanders generaler. De var:

1. Ptolemeus (Soter), som styrte Egypt, en del av Syria, og Judea.
 2. Seleukus (Nikator), som styrte Syria, Babylon, og territoriet øst til India.
 3. Lysimakos, som styrte Lilleasia.
 4. Kassandros, som styrte Hellas og Makedonia.
- Dette var en helt og holdent oppfyllelse av profetien i vers 4.

«NORDENS KONGE» OG «SYDENS KONGE»

Legg nå merke til hva som følger. Fra her av forutsier profetien handlingene bare til to av disse fire divisjonene: Egypt, kalt «Sydens konge,» fordi det er syd for Jerusalem; og riket Syria, Nordens konge, like nord for Judea. Det er fordi Det hellige land ble sendt fram og tilbake mellom disse to divisjonene, og fordi de forskjellige krigene deres prinsipielt dreide seg om besittelse av Judea, at profetien vedrører dem.

Her er vers 5: «Og Sydens konge [Egypt] skal bli mektig. Men en av hans fyrster skal bli mektigere enn han og råde over et eget rike, han skal ha et stort herredømme.» I historien

lærer vi at Ptolemeus I, kalt Soter, ble veldig sterk og mektig, og utvidet Egypt utover Aleksanders største drømmer. En av prinsene hans, eller generaler, Seleukus Nikator, ble også veldig sterk og mektig. Og, i 312 f. Kr., benyttet han seg av at Ptolemeus var opptatt i en krig, og etablerte seg i Syria, og tilranet seg diademmet som konge.

Vers 6 sier: «Noen år etter skal de slutte forbund. En datter av Sydens konge skal komme til Nordens konge for å skape vennskap [marg-κῑν, 'rettigheter' eller 'rettferdige forhold' eller 'ekteskapspakt'] mellom dem. Men hun skal ikke lenge formå å utrette noe. Verken han eller datteren som skulle hjelpe ham, skal holde stand. Men hun og de som førte henne dit, og hennes far og han som tok imot henne, skal miste livet på den tid som er bestemt for hver av dem.»

BOKSTAVELIG OPPFYLT!

På slutten av de 50 åra, hendte dette nøyaktig slik det ble beskrevet!

Syrias hersker, Nordens konge, var på den tid Antiokus II, kalt Theos. Hans hustrus navn var Laodike. Og, sier Rawlinson's *Ancient History*: «Innflytelsen hennes ... engasjerte ham i en krig med Ptolemeus Filadelfus [Sydens konge], 260 f. Kr., som ble avsluttet, 252 f. Kr., ved et ekteskap mellom Antiokus og Bernike, Ptolemeus datter.»

Profetien sier «han som tok imot henne» skal miste livet. Også at hun ikke skal kunne utrette noe, og heller ikke Nordens konge, som hun giftet seg med, skal stå. Alle tre mistet livet. Merk hvor nøyaktig dette skjedde.

Rawlinson's *History* sier: «Ved Filadelfus død [han som tok imot henne], 247 f. Kr., nektet Antiokus å anerkjenne Bernike, og tok tilbake sin tidligere hustru, Laodike, som, imidlertid, tvilte på hans trofasthet, og myrdet ham for å sikre tronen til sin sønn Seleukus (II) 246 f.Kr. ... Bernike ... hadde blitt drept av Laodike.»

Ingen steder i Bibelen er det en så bokstavelig profeti, som gir så mange detaljer om framtidig historie. Og å lese en oldtids-historie om disse rikene, er simpelthen å se denne forunderlige profetien åpenbare seg foran øynene på oss, steg for steg, vers etter vers. Det kan ikke være noen tvil om dens riktige gyldighet!

DET HELLIGE LAND SKIFTER EIER

La oss deretter merke oss vers 7: «Men et av skuddene fra hennes røtter skal overta hans plass [marg-KJV: 'i hans embete']. Han skal dra mot fiendens hær og trenge inn i Nordens konges festninger og gjøre med dem som han vil, og ha overmakt.»

«Et av skuddene» fra hennes røtter. Foreldrene var røttene hennes. Følgelig må dette være broren hennes som var den neste til å sitte på tronen til Sydens konge og oppfylle denne profetien. Hør nå på denne nøyaktige oppfyllelsen som er sitert ord for ord, fra den samme siden i Rawlinson's verk: «Ptolemeus Euergetes [den tredje eldste sønnen til Filadelfus og derfor Bernikes bror, et skudd av røttene hennes] invaderte Syria i 245 f. Kr., for å hevne mordet på søsteren sin, Bernike ... I krigen som fulgte, overvant han all motstand.»

Det åttende verset i Daniel 11 sier at denne Sydens konge vil bringe fanger og kar av sølv og gull med seg til Egypt, og fortsette med å styre flere år enn Nordens konge, som på den tida var Seleukus II, og vers 9 sier at han (Ptolemeus III) skal komme inn i Egypt. Som vers 7 sa, skulle han «trenge inn i Nordens konges festninger,» Ptolemeus III inntok Syrias festning, Selevkia, porten til Antiokia, rikets hovedstad! Deretter brakte han et enormt bytte med seg tilbake til Egypt, og 2500 smeltede gudebilder og kar som ble brukt til avgudsdyrking, og som Kambyses hadde tatt med seg fra Egypt i 526 f. Kr. Han fortsatte å herske til 222 f. Kr., mens Nordens konge, Seleukus II, døde i 226 f. Kr.

Da han døde, overtok de to sønnene hans Nordens rike; først Seleukus III, 226-223 f. Kr., som bare styrte i tre år, og deretter broren hans, Antiokus III, som ble kalt «den store,» 223-187 f. Kr. Begge disse sønnene til Seleukus II samlet sammen enorme styrker for å krige mot Egypt, hevne faren sin, og for å vinne tilbake porten og festningen sin, Selevkia.

Og dette var nøyaktig det som var profetert i vers 10: «Og hans sønner skal ruste seg til strid og samle en veldig hær. Den skal dra inn i landet og oversvømme det og strømme igjennom. Så skal den komme igjen, og krigen skal føres helt fram til hans festning.»

Vers 11 fortsetter: «Da skal Sydens konge bli harm, og han drar ut for å kjempe mot Nordens konge, som stiller med en stor hær. Men den skal gis i hans hånd.»

I oppfyllelsen av den siste delen av vers 10, vant Antiokus den store tilbake festningen sin, Seleukia, etter 27 år, og han beseiret også territorium i Syria, så langt som Gaza, inkludert Judea. Men den unge egyptiske kongen, Ptolemeus VI (Filopator), ble tirret, og med en hær på 20 000, påførte han Antiokus den store flere nederlag; og oppfylte vers 12 ved å drepe titusener og innlemmet Judea i Egypt igjen. Men han var ikke styrket, for han inngikk en forhastet og rask fred med Antiokus, og vendte tilbake og sløste det bort, og kastet bort fruktene av seieren. Det sier vers 12: «Når hæren er blitt drevet bort, skal han bli overmodig. Han feller titusener, men får likevel ikke overmakten.»

For, som vers 13 fortsetter: «Nordens konge skal komme igjen og stille opp en hær som er større enn den første. Når noen år er gått, kommer han med en stor hær og store forråd.» Det var «når noen år er gått,» eller 12 år senere, 205 f. Kr., at Ptolemeus Filopator døde, og etterlot tronen sin til en mindreårig sønn, Ptolemeus Epifanes. Da samlet Antiokus en stor hær, og vant store seire.

Deretter inngikk han en traktat og allierte seg med Philip av Makedonia, og andre, mot Egypt, og de fraristet Sydens konge Fønikia og den sørlige delen av Syria. Noen jøder hjalp dem med dette. Josefus' jødiske historie sier at det var mange jøder som hjalp Antiokus. Men legg merke til hvor eksakt den Allmektige Gud hadde forutsagt dette, hundrevis av år før det skjedde!—«I de tider gjør mange opprør mot Sydens konge. Voldsmenn av ditt eget folk skal også reise seg, så synet blir stadfestet, men de skal falle» (vers 14).

LES DET I DIN EGEN BIBEL!

For å spare plass, bes leseren fra her av, om å lese alle versene i profetien i sin egen Bibel, og slik spare oss fra å trykke hele profetien her. Vi gir bare fakta i historien.

Versene 15-16—«det fagre land,» viser selvfølgelig til Judea, Det hellige land. Antiokus den store beseiret og tok Sidon fra Egypt, ødela Egypts interesser i Judea i slaget om Mount Panium, 198 f. Kr., og deretter tok Antiokus Judea i besittelse.

Vers 17—«villig til å inngå forlik» betyr på hebraisk «likeverdige forhold, eller ekteskap,» men den ene som han ekter vil ikke stå på hans side. I 198 f. Kr., arrangerte Antiokus et ekteskap mellom datteren, Kleopatra (ikke Kleopatra i Egypt i 31 f. Kr.) og den unge Ptolemeus Epifanes, Sydens konge, slik at han med sluhet kunne vinne fullstendig besittelse av Egypt; men den planen mislykkedes.

Rawlinson sier: «Coele-Syria og Palestina ble lovt som medgift, men ikke overlevert.» Kleopatra var ikke virkelig på Antiokus side, for det var bare et knep for å vinne besittelse av Egypt.

Vers 18—og derfor vendte Antiokus oppmerksomheten sin i en annen retning og prøvde, i 197 til 196 f. Kr., å beseire øyene og kysten av Lilleasia. Men den romerske konsulen Lucius Kornelius Scipio Asiatikus beseiret ham fullstendig i slaget om Magnesia, 190 f. Kr.

Vers 19—Antiokus vendte deretter oppmerksomheten sin mot festningene i sitt eget land, i øst og vest. Men, da han prøvde å gjenvinne den forvunnede rikdommen sin ved å plyndre det orientalske tempelet til Belus, i Elymais, ble han drept, 187 f. Kr.

Vers 20—Sønnen hans, Seleukus IV Filopator (187-176 f. Kr.) sendte en skatteinnkrever, Heliodoros, gjennom Judea, i et forsøk på å stable noen penger på beina. Men han regjerte bare i 11 år, da Heliodoros forgiftet ham.

Vers 21—han etterlot seg ingen arving. Men broren hans, en yngre sønn av Antiokus den store, ved navn Epifanes (Antiokus IV), en ynkelig ryggløs person, kom og tok riket uventet og med smiger. Assistenten hans, Eumenes, hjalp ham. Rawlinson sier: «Antiokus [Epifanes], assistert av Eumenes, drev Heliodoros ut, og skaffet seg tronen, 176 f. Kr. Han forbløffer undersåttene sine ved å skilte med romerske manerer» og «godmodig gavmildhet [smiger].»

(Det er også en åndelig oppfyllelse av dette verset og flere av de neste versene i Guds Kirke i denne endetiden. For å forstå dette, be om det gratis heftet vårt *Daniel—Endelig åpnet opp!*)

ANTIOKUS EPIFANES

Vers 22—«»forbundsyrsten» viser ikke til Kristus. Dette var et forsøk fra Antiokus på å erstatte den jødiske ypperstepresten med en annen som ville gå hans ærend.

Versene 23-24—selv om det bare var noen få som var med ham i begynnelse, snek han seg likevel til makt og velstand, ved sine «romerske manerer» med list og smiger. Han invaderte også Galilea og nedre Egypt. Fedrene hans, de tidligere kongene av Syria, hadde begunstiget jødene, men, sier Rawlinson, de «ble drevet til desperasjon ved det gale prosjektet til denne egenrådige monarken.»

Vers 25—Rawlinson sier: «Truet med krig fra ministerne til Ptolemeus Filometor [nå Sydens konge], som gjorde krav på Coele-Syria og Palestina, som var medgiften til Kleopatra, den avdøde dronningmoren, marsjerte Antiokus mot Egypt ... 171 f. Kr.» Men han ble møtt av nevøen sin, Ptolemeus Filometor, Sydens konge, med en annen enorm hær. Men den egyptiske kongen ble beseiret gjennom svik fra sine egne offiserer, og ble overlistet av Antiokus.

Versene 26-27—fortsetter i Rawlinson: «Etter seieren hans i Pelusium, rykket Antiokus fram til Memfis, og da han hadde fått grep på den unge kongens person [Ptolemeus Filometor, Sydens konge], bestrebet han seg på å bruke ham som et redskap for å sette i verk hele nedskjæringa i landet.» I 174 f. Kr., satte onkelen til Sydens konge en bankett. Antiokus lot som om han allierte seg med den unge Ptolemeus, mot broren hans, Euergetes II, men begge prøvde å narre den andre.

DEN ØDELEGGENDE STYGGEDOMMEN

Vers 28—i 168 f. Kr., da han vendte tilbake til Egypt med stort bytte, gikk Antiokus imot jødene og myrdet mange av dem, og returnerte deretter til Antiokia med gullkar fra tempelet i Jerusalem.

Vers 29—det samme året invaderte han Egypt igjen, men uten noe av sin tidligere suksess, fordi Filometor, Sydens konge, fikk hjelp fra Roma.

Vers 30—Den romerske flåten kom imot Antiokus; han ble tvunget til å overgi seg på betingelsene til Popillius, kommandanten over den romerske flåten, og trekke seg tilbake fra Egypt og gi Kypros tilbake til Egypt. Da han vendte tilbake gjennom Judea, fordi han krympet seg under nederlaget, ga han utløp for forbitrelsen sin utover jødene, og ga spesielle fordeler til de jødene som ville forlate religionen sin.

Vers 31—deretter, i 167 f. Kr., det neste året, kom klimakset av avskyelighetene. Antiokus sendte tropper til Det hellige land, som skjendet tempelet og helligdommen, avskaffet det stadige offer (se også Daniel 8:11, 24) og (15de Kislev, hebraisk kalender) plasserte styggedommen—et gudebilde—på alteret på tempelplassen, og ødela det (Rawlinson). Mange som hevder at de underviser fra Bibelen, prøver å anvende profetien i dette verset på muslimer i det sjuende århundret e. Kr., som bygde Dome of the Rock på det stedet de antok oldtidens tempel i Jerusalem var! Men hvert vers i denne profetien, steg for steg, vers etter vers, ble utfoldet i virkelig historie, akkurat slik som det blir fortalt om her, så det ikke kan være den minste skygge av tvil med hensyn til denne «ødeleggende» styggedommen—at det var en avgud som ble satt opp av Antiokus Epifanes i 167 f. Kr.

Vers 32—Antiokus prøvde å få slutt på religionen til jødene. Han tok vekk det stadige offer, og forbød prestetjenester i tempelet. Han forledet ved smiger de jødene som var villige til å gi opp religionen sin.

Men—akkurat her, avbryter profetien fortsettelsen av begivenhetene i historien om disse sydlige og nordlige rikene i oldtida. Opp til dette punktet ble profetien utfoldet, steg for steg, i den faktiske historien til det nordre riket, Selevkia eller Syria, og det sydlige riket, Egypt. Men, sier de fleste kommentarer, alle de nøyaktige detaljene synes å stoppe brått med dette verset.

La oss nå legge merke til vers 32 i detalj, og særlig den siste delen: «Dem som synder mot pakten, lokker han til frafall ved glatte ord...» Dette, gjorde Antiokus Epifanes. Men legg merke til den siste delen av verset: «... Men de av folket som kjenner sin Gud, skal stå fast og holde ut.»

Så spørsmålet vårt er nå, når, hvis vi begynner med, og følger etter år 167 f. Kr., begynte de folkene som kjente Gud, og var åndelig sterke, å holde ut i Guds tjeneste? Svaret er, på makkabeernes tid, som begynner i 166 f. Kr., og, to århundrer senere, ved det første komme til Jesus Kristus og i apostlenes dager!

Vers 33—«De forstandige i folket skal lære mengden. Og de skal falle for sverd og bål, ved fangenskap og plyndring i mange dager.»

Jesus og apostlene underviste mange. Men Jesus ble drept, og historien indikerer at alle de tidlige apostlene, unntatt Johannes, led martyrdøden. Og dette fortsatte, i mange dager, inn i middelalderen, der millioner ble myrdet for sin tro.

Vers 34—«Mens de ligger under, skal de få en liten hjelp, men mange vil slå seg i lag med dem på skrått. [Vers 35] Noen av de forstandige skal undertrykkes, så de kan bli prøvd og rensset og tvettet til endens tid. For ennå dryger det med enden, til den fastsatte tid er inne.»

Her er hele løpet til Guds folk beskrevet i alminnelighet, fra Kristus' dager til nåtida. Sammenlign med slike steder som Åpenbaringen 12:6, 11, 13-17. Og merk at visjonen fortsetter ned til denne nåværende endetida.

Vers 36—Nordens konge—hvem er han, nå, i tidlig og middel Nytestamentlige tider, som profetien vår har kommet til? I 65 f. Kr., var Syria oppslukt i Romerriket, og ble en romersk provins. Den romerske keiseren kontrollerte nå Judea, og derfor er Nordens konge, som det vises til her, keiseren over Romerriket. Dette verset sier at han skal gjøre som han vil, og det gjorde han—opphøyde seg, og hevet seg over enhver gud, og det gjorde han; for de romerske keiserne krevde at alle skulle tilbe dem og ofre til dem, som en gud. Han skulle tale imot den sanne Gud, og det gjorde han, og forfulgte alle kristne.

Vers 37—hans fedre hadde tilbudt avguder, men de romerske keiserne satte seg selv opp som guder.

Vers 38—de romerske keiserne tilba festningenes gud, eller (marg-KJV) krigsmateriell, og utviklet den største krigførende makta som verden noensinne hadde kjent. «En gud som hans fedre ikke kjente, ærer han med gull og sølv, edle stener og andre kostbare ting.» Etter å ha satt seg selv opp som guder, før 476 e. Kr., begynte keiserne som fulgt, som begynte med Justinian, 554 e. Kr., å ære en gud i et høyere religiøst embete, som fedrene deres aldri hadde kjent, med gull, sølv og makt. (Sammenlign denne profetien i Daniel med Åpenbaringen 17:4, 5; 18:3, 16.)

Vers 39—keiserne anerkjente religionens overherredømme, forhøyet den med materiell herlighet og satte den til å herske over mange.

PROFETIEN HOPPER OVER TIL NÅTIDA

Nå kommer vi til selve dette nåværende århundret.

Vers 40—«I endens tid skal Sydens konge støte sammen med ham...» Hvem er «Sydens konge» i dag? Det kan ikke være kongen av Egypt, for i 31 f. Kr. ble Egypt en provins til Romerriket, oppslukt av Nordens konge. I dag er Egypt en republikk som blir styrt av innfødte arabere. Det har ingen egen konge. Be om det gratis heftet vårt *Sydens konge* for informasjon om hvem den kongen er.

«Nordens konge skal storme fram mot ham [komme mot ham som en virvelvind—KJV] med vogner og hestefolk og mange skip. Han skal falle inn i landene, oversvømme dem og dra videre.» En virvelvind kommer i lufta, og feier vekk alt foran seg.

Vers 41—«Han skal også falle inn i det fagre land...»—Det hellige land. Dette vil snart bli oppfylt.

Når den kommende gjenoppvekkinga av Romerriket tar Det hellige land, da vil nasjonene bli slynget ut i den innledende fasen av de store, siste og endelige krisene på slutten av denne tidsalderen! Andre profetier åpenbarer at denne gjenoppvekkinga av Romerriket vil føre til undertrykkelse av De forente stater og Britannia! (Be om den gratis boka vår *De forente stater og Britannia i profetiene*.)

«Vers 41 fortsetter. «Mange vil falle. Men disse skal slippe unna hans hånd: Edom og Moab og de fremste av Ammons barn»—landet til Hashemite-riket Jordan i moderne tid. Den kommende diktatoren vil forene mange andre sammen med seg—10 i alt (Åpenbaringen 17:12)—og gjenoppvekke det gamle Romerriket.

Daniel 11:42 sier at Egypt ikke skal unnslippe, noe som beviser at Egypt nå er «Sydens konge.»

Vers 43 sier at libyere og etiopiere vil følge hans fotspor—og deretter vil han kontrollere dem.

Vers 44—men nyheter fra øst og fra nord—Russland og Kina—skal forferde det oppvekkede Romerriket. Russland vil tre inn i krigen!

Vers 45—Det kommende Romerriket skal etablere sitt palass, som hovedstad for det gjenoppvekkede Romerriket, og til slutt etablere dets religiøse hovedkvarter, i Jerusalem! Sakarias 14:2 sier at byen skal bli tatt! «Men så går det mot slutten med ham,

og det er ingen som hjelper ham.» Dette språket tilkjennegir enden på «dyret» og den «falske profeten» ved Guds hånd! Du vil finne denne slutten beskrevet i Åpenbaringen 19:19-20 og Sakarias 14:12. Skriv etter det gratis heftet vårt *Hvem eller hva er det profetiske dyret?*

Og hva er nå tida til denne enden, på slutten av denne forunderlige profetien? Det neste kapitlet, Daniel 12:2, sier at det er tida for oppstandelsen av de rettferdige—ved det andre komme til Jesus Kristus!

Denne profetien begynner med rikene til Syria og Egypt, like etter Aleksander den stores død—for 2300 år siden. Men den ender på tida for oppstandelsen og det andre komme til Jesus Kristus for til sist å bringe fred til det området—og til hele verden! Det er så klart, det kan ikke være noen tvil om den riktige anvendelsen!

Ja, Gud til Bibelen *din* forutsa at det første verdensregjerende imperiet ville bli etterfulgt av et annet, og et annet, inntil et fjerde verdensimperium ville falle, men likevel ha sju suksessive oppstandelser!

Profetien slo ikke feil EN GANG!

DET FINNES INGEN ANNEN SLIK BOK! Ikke noen *menneske* skriver som dette. *IKKE EN* av disse profetiene slo noen gang feil! *INGEN PROFETI VIL NOENSINNE SLÅ FEIL!*

Disse profetiene BEVISER den guddommelige INSPIRASJONEN av Den HELLIGE BIBELEN!

De BEVISER GUDS EKSISTENS!

Men hva er den virkelige betydningsfullheten av alt dette? Simpelthen dette: Omtrent en tredjedel av Bibelen er PROFETI. Bare *en tiendedel* av profetiene angår disse byene og nasjonene i gamle dager—profetier som *allerede er oppfylt! NI TIENDEDELER* AV PROFETIENE ER VIET TIL NÅVÆRENDE VERDENSBEGIVENHETER, SOM VIL SKJE I VÅR TID!

Tenk på det! Nesten en tredjedel av BIBELEN DIN er viet til å åpenbare til oss, i dag, på forhånd, *hva VI vil gjennomleve i løpet av de få kommende åra!*

ET NÅTIDSBEVIS

Det finnes et nåtidsBEVIS på Guds eksistens og autentisiteten til Bibelen. Det angår selve dette heftet som du har foran

øynene på deg akkurat nå, og Arbeidet som produserte det.

Den sentrale profetien som blir gitt av Jesus Kristus Selv, finnes i Matteus 24, Markus 13 og Lukas 21. Dette er tre fortellinger av tre inspirerte skribenter om det samme temaet.

Jeg viser til Matteus 24:14: «Og dette evangeliet om riket skal bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.» Det er Jesus som snakker.»

Han svarte på et spørsmål fra apostlene: «[H]va skal være tegnet på ditt komme og på verdens ende?» (vers 3-DNB 1930). Dette er det eneste stedet i Bibelen der ordene «verdens ende» står.

Jesus snakket til apostlene Sine på toppen av Oljeberget, vendt mot Jerusalem fra østsida. Evangeliet til Kristus, det eneste evangeliet Han forkynte og lærte, var Guds Rike. I vers 11 i denne samme talen, advarte Jesus dem om at det ville komme mange falske profeter. I vers 4, advarte Jesus disse apostlene: «Se til at ingen fører dere vill.» Han snakket til dem. Han hadde forkynt og lært dem om den gode nyheten om Guds Rike. I vers 5, sa Jesus til apostlene Sine: «For mange skal komme i mitt navn»—alle steder i Bibelen når folk kom i navnet til Kristus, opptrådte de som om de var Hans representanter eller prester—og sa: «Jeg er Messias! Og de skal føre mange vill.»

Det skjedde. Innen en veldig kort periode etter at Kirken ble grunnlagt på Pinsedagen 31 e. Kr., reiste det seg en voldsom strid angående om evangeliet som skulle bli forkynt var evangeliet TIL Kristus—Jesus' eget evangelium som Han forkynte og lærte—eller et evangelium OM Kristus. Jesus hadde kommet som en Budbærer, som kom med et budskap fra Gud om Guds Rike. Det budskapet var evangeliet Hans. Men snart var det mange som ignorerte Jesus' evangelium—og bare forkynte at Jesus var Kristus, og prekte om Budbæreren, og ignorerte budskapet Hans, eller evangeliet. Det fortsetter fremdeles i dag. I Galaterne 1:6 lærer vi at de, bare 20 år etter at Kirken ble grunnlagt, vendte seg til et annet evangelium enn det som Jesus hadde lært.

Dette fortsatte i 1900 år. Da, i begynnelsen av 1934, begynte Guds sanne Kirke med radioprogrammet *Morgendagens Verden*, og forkynte evangeliet om RIKET, for første gang på 1900 år! I mellomtida, i løpet av disse åra som vi har forkynt dette

evangeliet, har det blitt produsert masseødelegglesesvåpen, som kan utslette hele menneskeheten. VERDENS ENDE—ENDEN PÅ DENNE TIDSALDEREN—ER NÆR!

Selve det faktumet er et annet bevis på Bibelens autoritet!

Ja, DET ER SANNELIG PÅ TIDE AT DU KJENTE DENNE SANNHETEN!

TILLEGGLITTERATUR

The Philadelphia Church of God produserer mange informative og interessante publikasjoner som du kanskje ønsker å be om. Her er noen få som du kan overveie:

De forente stater og Britannia i profetiene

Profetiene i Bibelen har blitt sørgelig misforstått. Og ikke så rart! For den viktige nøkkelen som trengs for å åpne profetiske dører for forståelse, hadde gått tapt. Den nøkkelen er en definitiv kunnskap om den sanne identiteten til de amerikanske og britiske folkene i Bibelprofetiene. Dette er den mest fascinerende historien som noen sinne har blitt fortalt. Enten du er skeptiker, ateist, kirkemedlem eller en Ånds-fylt kristen, vil du finne en forbløffende sannhet, som har vært gjemt lenge. Det er overraskende åpenbaring. Mens den er kondensert og kort, er den enkel, klar, forståelig, og en sannhet som er bevist.

Eksisterer Gud?

Kan Guds eksistens bevises vitenskapelig? Hvor kom det første LIVET fra? Kan vi vite om Gud har makt over FORSTANDEN?

Hvilken dag er den kristne Sabbaten?

Har det noen betydning HVILKE dager vi holder—eller om vi holder dem? Etablerer Bibelen SØNDAG som HERRENS DAG? Ble Sabbaten bare gitt til det jødiske folk—mens kristne blir pålagt å holde SØNDAG som HERRENS DAG?

Du kan skrive etter dine egne, *gratis* kopier for hvilken som helst av litteraturen som er listet ovenfor. Det er en gratis opplysningstjeneste i offentlighetens interesse. Finn adressen til det kontoret som er nærmest deg, som er listet på neste side, og skriv etter de gratis kopiene dine i dag!

KONTAKT INFORMASJON

Hvis du ønsker å bestille litteratur fra Guds Filadelfiakirke,
eller be om besøk fra en av prestene våre:

POSTADRESSER VERDEN OVER

DE FORENTE STATER: Philadelphia Church of God
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

CANADA: Philadelphia Church of God
P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

CARIBBEAN: Philadelphia Church of God
P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

ENGLAND, EUROPA OG MIDT-ØSTEN:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 16945
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

AFRIKA: Philadelphia Church of God
Postnet Box 219, Private Bag X10010, Edenvale, 1610

AUSTRALIA, STILLEHAVSØYENE, INDIA OG SRI LANKA:
Philadelphia Church of God
P.O. Box 293, Archerfield, QLD 4108, Australia

NEW ZEALAND: Philadelphia Church of God
P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

FILIPPINENE: Philadelphia Church of God
P.O. Box 52143, Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

LATIN-AMERIKA: Philadelphia Church of God, Attn: Spanish
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083 United States

KONTAKT OSS

WEBSITE: Trompeten.co

E-MAIL: brev@Trompeten.co

FACEBOOK: facebook.com/Trompeten.co

TWITTER: [@Trompeten_co](https://twitter.com/Trompeten_co)

